

Bernardín Šmíd

O Božom Slove

Cirkev nám dnes kladie na srdce potrebu hlásať Božie Slovo. Taký bol aj záver druhého čítania z listu sv. Pavla Timotejovi: „Hlásaj Slovo!“ Často vedieme spory o rôzne súkromné zjavenia, ale zabúdame na jedno najdôležitejšie, že všetko, čo chcel Boh ľudstvu povedať, už povedal vo svojom Slove. A nemôže už zaznieť žiadne iné Slovo, ktoré by čosi z toho, čo už bolo povedané, menilo. Máme vážnu povinnosť poznávať Slovo Písma. Ani samotná Cirkev, aj keď uzná nejaké súkromné zjavenie, nepredpisuje, že musíme mu veriť ako pravde viery. Ak to niekomu pomáha byť lepším človekom, môže to byť preňho dobré. Ale všetko, v čo máme veriť, je v Božom Slove. Skôr ako sa naháňať za rôznymi senzáciami, máme sa snažiť poznať Slovo Božie. Kto pozná Božie Slovo, získava zvláštny duchovný dar. Po určitom čase vie rozlíšiť v zmesi rôznych hlasov, ktoré z rôznych strán zaznievajú, Boží hlas. Získa zmysel preto, čo je Božie a vie odlišiť ľudské od Božieho. Je nebezpečné, ak sa človek necháva viesť len nejakými súkromnými zjaveniami, ale popritom si nevšima Božie Slovo. Všetko, čo potrebujeme ku spásu, je obsiahnuté v Slove Božom. Slovo Božie je Zjavením Boha Krista. Kto nepozná Božie Slovo, nepozná Krista, tvrdí sv. Hieroným.

Pozrime sa ale dôkladnejšie, čomu nás učí sv. apoštol Pavol vo svojom liste: „Ale ty vytrvaj v tom, čo si sa naučil a čo ti je zverené (o čom si presvedčený; čo si prijal ako isté). Veď vieš, od koho si sa to naučil“. Božie Slovo sa máme učiť, tak ako sa učia deti v škole naspamäť úryvky básni. A na rozdiel od ľudského slova, máme prijať Slovo Božie s istotou viery. Teda nie ako ľudské slovo, kde si vždy ponechávam určitú rezervu pre možný omyl, ale s istotou. A v tomto Slove máme vytrvať. Na adresu Timoteja môže Pavol povedať: „Od útleho detstva poznáš Sväté písma.“ Koľkokrát zisťujeme, že ani kresťania, ktorí pravidelne prístupujú ku sviatostiam, nepoznajú Písmo Sväté. A ono je predsa základom našej viery.

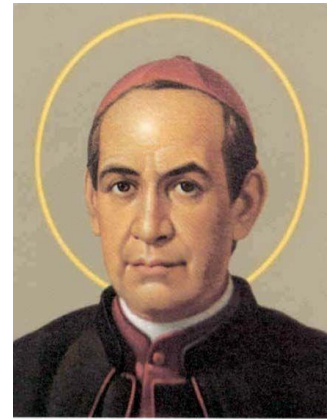
O Slove Božom hovorí Pavol: „Oni ti môžu dať poučenie na spásu skrze vieru, ktorá je v Kristovi Ježišovi“ (Oni ťa môžu naučiť múdrosti, aby si vierou v Krista Ježiša dosiahol spásu; Oni ti môžu dať múdrosť ku Spásu, a to vierou v Krista Ježiša.) Pravá

múdrosť prichádza ako ovocie poznania Slova. Pravá múdrosť nás učí, ako dosiahnuť vierou v Krista spásu. Naša spása závisí od viery v Krista, a nie od toho, či sa pomodlíme to alebo ono. Viera to je ale osobný vzťah ku Kristovi. Veriť to znamená dôverovať osobe Ježiša Krista. Veriť, že On je Spasiteľ a Pán.

„Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na poučanie, na usvedčovanie, na nápravu a na výchovu v spravodlivosti, aby bol Boží človek dokonalý a pripravený na každé dobré dielo. (Každá kniha Písma je Bohom vnuknutá, a preto je užitočná na poučanie, na presvedčanie, na nápravu a na výchovu ku spravodlivosti, aby bol Boží muž dokonalý a pripravený na každé dobré dielo).“ Na čo všetko sa hodí Písmo Sväté?: na poučanie, na usvedčovanie, na nápravu a na výchovu ku spravodlivosti. Každá kniha Písma je Bohom vnuknutá. Z toho vyplýva, že pri čítaní týchto kníh na nás pôsobí Duch Svätý. Sv. František učí, že skrze „Božie Slovo hlboko do nás preniká vznešenosť Najvyššieho“.

Sv. Pavol na záver tohto úryvku doslova zaprisaháva Timoteja ale skrze neho aj nás. „Zaprisahávam ťa pred Bohom a Kristom Ježišom, ktorý bude sudiť živých i mŕtvych, pre jeho príchod a jeho kráľovstvo: Hlásaj slovo, naliehaj vhod i nevhod, usvedčuj, karhaj a povzbudzuj so všetkou trepezlivosťou a múdrosťou.“

Na záver slová sv. Františka: „A také alebo podobné reči a napomenutia a chvály môžu mať všetci moji bratia s Božím požehnaním ku všetkým ľuďom, kedykoľvek chcú: „Bojte sa a ctíte, chváľte a dobrorečte, ďakujte a klaňajte sa Bohu, všemohúcemu Pánovi v jeho Trojici a jednote, Otcovi, Synovi i Svätému Duchu, Stvoriteľovi celého sveta. Čiňte pokánie! Neste ovocie, ktoré je hodné pokánia! Lebo vedzte, že skoro zomriete. Dávajte a bude vám dané. Odpúšťajte a bude vám odpustené. Ak však vy neodpustíte, potom ani vám Pán neodpustí vaše hriechy. Vyznávajte sa zo všetkých svojich hriechov. Blažení tí, ktorí umierajú v kajúcnosti, lebo prídu do nebeského kráľovstva: beda však tým, ktorí neumierajú kajúcne, lebo budú deťmi diabla, pretože robia to, čo on žiada a prídu do večného ohňa. Vystríhajte sa a chráňte sa všetkého zlého a vytrvajte v dobrom až do konca.“

SAN ANTONIO MARÍA CLARET
Su fiesta se celebra el 24 de Octubre

*Vypočuj, Bože, moju modlitbu
a neskryvaj sa
pred mojimi stonmi.
Pozri na mňa
a pozorne ma vypočuj!
Lebo sa zmietam v myšlienkach
a vzlykám
pre nepriateľský rev,
krik ničomníka.
Nešťastie na mňa zvolávajú,
v surovom hneve napádajú ma.*

*A mne sa v prsiach
srdce trepotá
a hrôza smrteľná ma obchádza
a padá na mňa strach
a zdesenie,
úžas mi zastiera oči.
Povedal som si, volal som:
— ó, kiež by som mal
krídla holubice,
aby som inam zaletel a žil;
ďaleko by som ušiel,
ďaleko a usadil sa
hoci v prázdnej púšti
a tam si hľadal úkryt pre seba
pred víchrami a pred búrkou.*

*Zmäť ich, ó, Pane,
jazyky im rozdeľ!
Násilie vtiahlo do mesta a svár.
Vo dne i v noci
obchodia jeho múry
a zlo a súženie
sa usídlilo v ňom.
Skaza sa usadila uprostred,
podvod a úklady
na jeho trhoviskách.*

Druhá kniha žalmov. "Prebásnil Milan Rúfus

Modlitba a zodpovednosť

V našom každodennom živote často počujeme hovoriť o zodpovednosti. Dnes je misijná nedeľa a je zrejme, že bez zodpovednosti misionárov by sa nemohlo šíriť Ježišovo evanjelium. Ako súvisí modlitba so zodpovednosťou? Lebo práve o potrebe modlitby sú dve čítania dnešnej nedele.

Starý zákon hovorí o heroickom výkone Mojžiša pri modlitbe počas bojov Izraelitov s Amalekitmi. Mojžišove zdvihnuté ruky k Bohu zabezpečovali jeho ľudu stálu bojovú prevahu. Ak ich spustil nadol, prehrávali. Napokon mu ich unavenému museli držať, aby boj vyhrali. Mojžišova modlitba bola prejavom aj jeho veľkej zodpovednosti. Uvedomoval si, že ako Boží služobník, ktorý má viesť svoj národ, musí byť aj mužom modlitby za svoj národ. Vedel, že bez Božej pomoci by jeho národ boje o vlastnú suverenitu prehral.

Evanjeliové podobenstvo hovorí o potrebnosti vytrvalej modlitby na príklade biednej vdovy a pyšného sudcu. Ježiš nás poučuje, že ak nespravodlivý sudca vypočul prosbu ženy, o to viac vypočuje spravodlivý a milosrdný Boh prosby svojich vyvolených. Vidíme však aj nezodpovednosť sudcu, ktorý spočiatku nechce brániť chudobnú vdovu. Nezodpovedný bol preto, lebo sa Boha nebál a ľuďmi pohrdal. Ak by sa bol Boha bál, bol by zaiste mužom modlitby podobne ako Mojžiš a zodpovedne by stál na strane práva.

Dnes sa hľadajú rozličné výchovné, psychologické a motivačné prostriedky, ako viesť ľudí k zodpovednosti. Dôležitá je zásada, že človek, ktorý sa úprimne modlí, musí byť aj človekom zodpovedným. Potvrzuje to aj názor slávneho prírodovedca a technika minulého storočia Wernhera von Brauna. Keď prišiel do Ameriky, začal sa modliť a zodpovedne prežívať svoju vieru. Hovorí: „Začal som sa modliť denne, v presne stanovených hodinách, teda nielen v okamihu, keď mám stlačiť gombík komplikovaných prístrojov. A keď som sa vybral s koňmi na púšť a celé hodiny som cválal v texaských horúčavách, modlil som sa. Pýtal som sa Boha, či sa i v mojom výskume uskutoční jeho vôľa, hoci aj vo veľmi skromnej miere. Žijeme v čase medziplanetárnych letov a štiepenia atómov, čo si od každého človeka vyžaduje vysoký stupeň zodpovednosti. Prichádza sa k nej modlitbou. Z nej pramení sila zodpovedne konať v našej kritickej dobe.” Tento vedec sa modlil preto, aby mohol konať zodpovedne. Tým by sme mali byť charakteristickí aj my kresťania. Ak sme ľuďmi modlitby, malo by byť všade cítiť, že sme aj ľuďmi zodpovednými. O to prosíme aj pre dnešných misionárov.

Marian Šuráb

Dnes, na misijnú nedeľu sa modlíme za misie. Dnes je i zbierka na misie. Nech nám Pán dá veľkodušné srdce podeliť sa a podporiť misie.

Celodenná poklona:

V pondelok 21. októbra máme v našej farnosti celodennú poklonu Sviatosti Oltárnej.

Program: 08:00 sv. omša

08:45 - 17:40 celodenná poklona –na záver pobožnosť

18:00 sv. omša

Zmena času:

V noci zo soboty 26.10. na nedeľu 27.10. sa mení čas. O 03:00 hod. letného času posúvame hodiny na 02:00 hod. stredo- európskeho času.

Láska má veľá podôb

Láska: nepoznám žiadne iné slovo, ktoré by sa tak zneužívalo. Často je úplne pošpinené nesprávne chápanou sexualitou. Manželská láska vedie k najhlbšiemu, najvnútornejšiemu telesnému zjednoteniu, ktoré môže byť trvalé jedine vtedy, ak presahuje to telesné.

Láska priateľov je skôr duševná než telesná. Ľudia sú často naladení na tú istú vlnovú dĺžku. Cítia sa spolu dobre a vyhľadávajú vzájomnú blízkosť. Pravé priateľstvo pretrvá, aj keď priateľov rozdeľujú oceány.

Ľudí priťahuje láska k Bohu. Človeka dokáže natoľko osloviť, že sa zriekne života v manželstve, a rozhodne sa plniť poslanie, ktorým ho poveril Boh. Sú to tí najväčší blázni tejto doby, ale možno sú to tí najšťastnejší. Nemajú čo stratiť, lebo všetko opustili. Zostávajú vo svete a milujú ľudí láskou Boha, ktorá sa nežnou rukou a horúcim srdcom dotýka a utešuje tých, ktorým sa lásky dostáva primálo alebo sa im nedostáva vôbec.

Phil Bosmans „Daruj úsmev“

Sväté omše v 29. týždni cezročného obdobia - (C)

21.X. pondelok - *Výročná farská poklona Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej*

08.00 na úmysel

08.45 Vyloženie Najsvätejšej Sviatosti oltárnej k poklone

17.40 Zakončenie poklony - pobožnosť a požehnanie

18.00 na úmysel otca arcibiskupa

22.X. utorok

18.00 za Ľ. Jozefa Fabiankoviča a svatku Máriu

23.X. streda

18.00 za Ľ. Štefana Kulifaja, syna Štefana a rodičov

24.X. štvrtok

18.00 za Ľ. Františka a Annu Kovačovičových

25.X. piatok

18.00 za Ľ. Štefana Plevčika a rodičov

26.X. sobota

08.00 za živých a Ľ. členov Spolku sv. ruženca

Upratovanie kostola č.d. 2 - 27

27.X. 30. nedeľa v cezročnom období

08.00 za Ľ. Augustína a Máriu Gašparovičových a ich rodičov

Lektor: Blahová M., Vráblová M.

10.00 Za farníkov

Lektor: Fajkusová P., Hajičková M.

14.00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

21.X. pondelok Sv. Hilarion, opát

22.X. utorok Sv. Salome, matka sv. Jakuba a Jána

23.X. streda Sv. Ján Kapistránsky, kňaz

24.X. štvrtok Sv. Anton Mária Claret, biskup

25.X. piatok Sv. Maurus, biskup

26.X. sobota Sv. Lucian a Marcián, mučeníci

Slovo na dnes

so svätým Klementom Alexandrijským

Dobrý Boh Otec

Klement neprechováva žiadne romantické ilúzie o rodinnom živote, do ktorého nás svet rodí. Pripomína nám však, že sme sa znovuzrodili do novej rodiny - do Božej rodiny - s dobrým Otcom, ktorý nás nikdy nesklame.

Počujte Spasiteľa: „Znovuzrodil som vás, ktorých svet zrodil pre smrť. Oslobodil som vás, uzdravil som vás, vykúpil som vás. Ukážem vám tvár dobrého Boha Otca. Nevolajte žiadneho človeka na zemi svojim otcom. Nech si mŕtvi pochovávajú mŕtvych. Nasledujte ma. Prinesieme vám nevýslovné a nepredstaviteľné požehnania, ktoré oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani to nevošlo do srdca človeka - to, na čo anjeli túžia hľadieť, a uvidíte, aké dobré veci Boh pripravil pre svätých a deti, ktoré ho milujú. Ja vás živím a dávam sa vám za chlieb. Ten, kto tento chlieb okúsil, už nikdy nezažije smrť. A každý deň vám dávam nápoj nesmrteľnosti. Som učiteľ nebeských náuk. Za vás som bojoval so smrťou a zaplatil cenu vašej smrti, ktorú ste mali zaplatiť za svoje predchádzajúce hriechy a neveru voči Bohu.“

Myšlienky k modlitbe

Znovuzrodil som vás, ktorých svet zrodil pre smrť. Ukážem vám tvár dobrého Boha Otca.

Za vás som bojoval so smrťou a zaplatil cenu vašej smrti, ktorú ste mali zaplatiť za svoje predchádzajúce hriechy.

Zapamätajte si

Každý deň vám dávam nápoj nesmrteľnosti. Som učiteľ nebeských náuk.

Námety na konanie

Bez ohľadu na to, ako hlboko alebo ako často nás sklamali ľudia, ktorých nazývame „otcami“, nesmieme tieto neúspechy premietat' na Boha. Náš Boh Otec je meradlo, podľa ktorého spoznáваме nedostatky pozemských otcov i pozemských duchovných. Ich povoláním je byť jeho obrazom na zemi. Boh dovoľuje ich zlyhania, aby sme mohli spoznávať dokonalé otcovstvo v ňom.

Sila modlitby

Modlitba nemení Boha. On je nemenný a nezmeniteľný. Modlitba však mení nás, stávame sa mu podobnejší, a tak sme schopnejší prijať jeho vôľu, nech už je akákoľvek. Modlitba spôsobuje, že vyžarujeme dobro.

Mojžišova tvár mala oslávený odlesk pre jeho spravodlivé správanie a neustály rozhovor, ktorý s ním Boh viedol. Tak aj božská sila dobra sa prilepí na spravodlivú dušu pri kontemplácii, v prorocktve a pri výkone moci. Podobne ako lúč slnka vtačí do duše intelektuálnu žiaru ako viditeľný znak spravodlivosti. Zjednocuje dušu so svetlom skrze nenarušenú lásku, ktorá je Božou prirodzenosťou a zrodila sa z Boha. Takto človek, ktorý pozná Boha, čoraz viac sa podobá Bohu Spasiteľovi, pokiaľ to je v možnostiach ľudskej prirodzenosti, keďže sa stáva dokonalým, „ako je váš nebeský Otec dokonalý“ (Mt 5, 48).

Myšlienky k modlitbe

Božská sila dobra sa prilepí na spravodlivú dušu pri kontemplácii.

i keď... synovia Izraela nemohli hľadieť Mojžišovi do tváre pre jas jeho tváre, ktorý bol pomimuteľný, ako by služba Ducha nebola oveľa slávnejšia?“ (2° Kor 3, 7-8).

„A my všetci s odhalenou tvárou hľadíme ako v zrkadle na Pánovu slávu a Pánov Duch nás premieňa na taký istý, čoraz slávnejší obraz“ (2Kor3,1S).

Zapamätajte si

Vďaka modlitbe sa človek, ktorý pozná Boha, čoraz viac podobá Bohu.

Námety na konanie

Nájdite si každý deň čas na modlitbu. Nech je najdôležitejšou pripomienkou vo vašom kalendári. Pravidelne sa modlite.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“

Ukázal som vám veľa dobrých skutkov... Pre ktorý z nich ma kameňujete?

(Jn 10, 31 - 42)

Pred Bohom existuje len jedna deliaca čiara. Čiara verného Božieho ľudu a neveriaceho ľudu. Kde chýba pripravenosť na vieru, kde panujú predsudky a nedôvera, tam nemôžu presvedčiť ani slová, ani skutky. Silné vedomie vyvolenosti zahŕňuje poznanie Boha.

Bezmocní nepriatelia, bezmocný človek zostane stáť so svojou nenávisťou a so svojimi kameňmi. Človek vidí len to, čo nie je Bohom. Konanie je presvedčivejšie ako slovo. Naše konanie hovorí oveľa viac ako naše slová. Kamene a tvrdosť srdca hovoria za všetko.

Kristus chce, aby ho prijali viac srdcom, rukami než bremenom slov a kameňov. Človek však môže zamknúť srdce voči pravde a vtedy argumentácie, zázraky nič nezomôžu. Srdce sa stane tvrdým ako kameň a hádže kamene do tých, ktorí ho chcú otvoriť.

Ako ľahko človek v dejinách robí deliace čiary medzi Bohom a sebou! A potom nič nie je také strašné v živote človeka ako nepoznanie, že je otrokom vlastnej neviery. „Reťaz“, ktorú si dal na šiju, uznal za svet úplnej slobody. A ukameňuje každého, kto by mu ju chcel uvoľniť.

Smutná situácia. Človek nepotrebuje Spasiteľa!

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“

Príbeh na uzdravenie duše

POSOLSTVO PRSTEŇA

Jeden kráľ kedysi povedal múdрым dvoranom:

„Nariadil som, aby mi vyrobili nádherný prsteň s najkrajším diamantom na svete. Chcem do prsteňa ukryť posolstvo, ktoré by mne, mojim potomkom a potomkom mojich potomkov pomáhalo vo chvíľach úplného zúfalstva. Musí ísť o krátke posolstvo, aby sa zmestilo pod diamant.“

Všetci prítomní boli veľmi vzdelaní a sčítaní a dokázali napísať dlhé rozpravy, no na posolstvo v dvoch či troch slovách, ktoré by pomohlo vo chvíľach úplného zúfalstva, boli krátki. Lámali si hlavy, hľadali v knihách, ale nič nenašli.

Kráľovi slúžil staručký muž. Pomáhal už jeho otcovi. Keď kráľova matka ako mladá zomrela, sluha sa o kráľa staral. Preto sa k nemu správal ako k členovi rodiny.

Kráľ si starca nesmierne vážil a tiež sa s ním radil. Starec mu povedal:

„Nie som mudrc, ani vzdelanec či vedec, ale poznám posolstvo, ktoré môžeš ukryť pod drahý kameň. Za svoj život som stretol v paláci veľa najrôznejších ľudí a pri jednej príležitosti som sa stretol s mystikom. Pozvali ho k tvojmu otcovi a počas svojho pobytu v paláci som mu slúžil. Skôr ako odišiel, ako gesto vďačnosti mi zanechal toto posolstvo,“ Starec ho napísal na malý papier, ktorý preložil a podal ho kráľovi. „No teraz posolstvo nečítaj,“ povedal mu, „nechaj ho ukryté v prsteni. Prečítaj si ho, keď sa všetko zrúti a nenájdeš východisko z danej situácie.“

Príležitosť na seba nenechala dlho čakať. Krajinu napadlo cudzie vojsko. Kráľ o svoje kráľovstvo prišiel a pred prenasledovateľmi ušiel na koni, aby si tak zachránil život. Utekal sám, no prenasledovateľov bolo veľa. Prišiel na koniec cesty. Pred ním sa otvorila priepasť a hlboké údolie. Keby skočil, bol by s ním koniec. No nemohol sa ani vrátiť, pretože nepriateľ uzavrel cestu. Už počul dupot koní. Nemohol pokračovať vpred a inej cesty nebolo...

Náhle si spomenul na prsteň. Keď ho otvoril, vytiahol papier a našiel kratučké posolstvo, ktoré mu vyrazilo dych: Raz to pominie.

Pri čítaní pocítil, že sa okolo neho rozprestrel veľké ticho. Nepriatelia sa museli stratiť v lese alebo si splietli cestu, no bolo isté, že dupot koní postupne ustával.

Kráľ pocítil voči starcovi a neznámemu mystikovi hlbokú vďačnosť.

Slová mali zázračný účinok. Preložil papier, vrátil ho do prsteňa, pozbieral svoje vojsko a znovu dobyl kráľovstvo. Keď sa víťazoslávne vrátil do hlavného mesta, ľudia ho oslavovali. Všade znela hudba, tancovalo sa a kráľ bol na seba veľmi pyšný.

Vedľa neho stál vo voze starec a povedal mu:

„Aj táto chvíľa sa hodí. Znova si prečítaj posolstvo.“

„Čo tým chceš povedať?“ spýtal sa kráľ. „Zvíťazil som, ľud oslavuje môj návrat, nie som zúfalý a nenachádzam sa v bezvýchodiskovej situácii.“

„Pozri,“ povedal starec, „posolstvo nie je určené len na zúfale situácie, hodí sa aj na príjemné chvíle. Nie je napísané len pre porazeného, ale aj pre víťaza. Nie je len pre posledného, ale aj pre prvého.“

Kráľ otvoril prsteň a prečítal si slová: Raz to pominie. A uprostred oslavujúceho a tancujúceho davu sa v jeho vnútri opäť rozlial pokoj a ticho. Pýcha a ego sa rozplynuli. Kráľ posolstvo pochopil a celý sa rozžiariť.

A vtedy mu starec povedal:

„Nezabudni, že všetko sa pominie. Nijaká vec ani nijaký pocit nie sú trvalé. Ako sa strieda deň a noc, striedajú sa okamihy radosti a smútku. Prijmi ich ako dvojité tvár prirodzenosti, pretože sú prirodzenou súčasťou každej veci.“

- Čo pre mňa môžu v zdravej miere znamenať slová „raz to pominie“?

- Občas sa azda sústredím na silu okamihu a pritom strácam zo zreteľa perspektívu...

- Pomohlo by mi, keby som sa naučil pozeráť sa na veci zblízka aj s odstupom a naučil sa tak...

José Carlos Bermejo „Ďalšie príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Vtedy uvidia prichádzať Syna človeka

„Budú znamenia na slnku a mesiaci i na hviezdach a na zemi budú národy plné úzkosti a zmätku z hukotu mora a vinobitia... Vtedy uvidia Syna človeka prichádzať v oblakoch s mocou a veľkou slávou.“ (Lk 21, 25, 27)

V našej dobe si čoraz nástojčivejšie uvedomujeme nebezpečenstvo ohrozenia ďalšej existencie ľudstva. Visí nad nami stále prítomná hrozba zneužitia výsledkov vedy a techniky. Už neraz sme mali možnosť sa o tom presvedčiť. Človek si vždy uvedomoval svoju smrteľnosť, no chápal ju individuálne. Svoju nádej na ďalší život prenášal na celé ľudstvo. Ľudstvo bude žiť aj po mne - hovoril si ne jeden neveriaci a dodával, že i jeho práca bude pretrvávajúť v budúcich generáciách. Dnes však ľudstvo spoznáva, že je smrteľné aj ako celok a že celé môže nečakane a náhle zahnúť. Rakety s atómovými hlavicami sú v palebnom postavení po celom svete. Toto poznanie nám umožňuje vnímať niektoré udalosti v evanjeliu novými očami. Slová evanjelia, ktoré sa niektorým ľuďom zdali rozprávkou, vidíme odrazu v novom svetle. Ľudstvo nie je nezničiteľné a nesmrteľné nie je ani naša Zem so všetkým svojím životom. Evanjelium, ktoré stojí mimo zákonov fyziky či atómovej techniky, hovorí už dvetisíc rokov o možnosti konca.

Zároveň však hlása, že celý svet i naše životy sú v Božích rukách. Ak veríme, že všetko je v rukách vzkrieseného Pána, potom koniec sveta, ktorý môže nastať kedykoľvek, bude aj jeho zjavným príchodom: „Vtedy uvidia Syna človeka prichádzať... s veľkou mocou a slávou.“

Výraz „koniec sveta“ znie po grécky „synteleias tou atónos“. Slovo „synteleias“ neoznačuje ani tak koniec ako skôr cieľ a naplnenie. „Aion“ neznamena len svet - kozmos, ale i dejiny alebo epocha. Syn človeka príde naplniť a zavŕšiť dejiny sveta.

Ježiš ďalej hovorí o parúzii. Nemyslím tým len druhý príchod, ale aj prítomnosť. Kristus zomrie, ale bude večne prítomný v dejinách spásy. V ňom budú mať dejiny svoj zmysel a v ňom sa aj zavŕšia.

„Blíži sa vaše vykúpenie,“ hovorí sv. Lukáš. Tieto slová v nás prebúdzajú nielen strach, ale i dôveru. Ona nás vedie k pokornej modlitbe: „K tebe, Pane, dvíham svoju dušu. Ukáž mi, Pane, svoje cesty a veď ma vo svojej pravde.“ (Ž 24,1, 4-5)

Neviete, v ktorý deň

„...tak bude aj pri príchode Syna človeka. Vtedy budú na poli dvaja: jeden bude vzatý, druhý sa ponechá... Bdejte teda, lebo nevíete, v ktorý deň príde váš Pán!“ (Mt 24,39, 42)

Náš život sa rozvíja v čase. V súvislosti s tým sa nám vynára nevyhnutná otázka o našom začiatku, o našom konci, o význame prítomnej chvíle, ktorú práve prežívame. Začiatok a koniec v čase - to sú míľniky nášho života vo viditeľnom svete. V prítomnej chvíli sa sústreďuje náš vedomý život. V prítomnej chvíli ho živo prežívame.

Ako veriaci si pred Božou tvárou kladieme predovšetkým otázky o počiatku. Kde má počiatok svet a aký je počiatok nášho vlastného života vo svete? Tie sú východiskom nášho premýšľania a základom našej viery. Ďalej si kladieme otázku o konci - kam smeruje a kde sa končí môj osobný život v tomto čase a aký bude koniec sveta?

No najdôležitejšia je otázka, ktorá vyplýva z dvoch predchádzajúcich - otázka o význame prítomnej chvíle. V prítomnej chvíli mám v rukách svoj život a rozhodujem sa, čo s ním urobím. To, ako sa rozhodnem a čo urobím, sa dá niekedy už ťažko zmeniť. A v jednej chvíli sa náš život pretrhne. Ako budem pripravený? Bude to vo chvíli konania dobra alebo hriechu? Evanjelium mi pripomína, že mám žiť tak, aby som bol v každej chvíli pripravený. Nesmiem byť v tejto veci ľahostajný. „Bdejte, lebo nevíete...“

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku